

Abstrakt:

Tato práce se zabývá vývojem dadaismu a jeho projevy v české literatuře především ve dvacátých letech dvacátého století, ale také projevy pozdějšími. Zaměřuje se také na hlavní znaky dadaismu, jako jsou odpor k technice, mystičnost a rituálnost, destrukce, univerzálnost, dada jazyk či humor. Bez vymezení těchto znaků by aplikace do českého prostředí byla téměř nemožná.

V českém kontextu se práce zabývá skutečnými nebo potenciálními dadaistickými projevy a teoretickou recepcí dadaismu, která je reprezentována Karlem Teigem na straně odpůrců a brněnským okruhem Devětsilu na straně příznivců.

Poslední kapitola je věnována vztahu dadaismu a karnevalu na základě Bachtinovy teorie. Sleduje především shodné znaky a prvky.

Klíčová slova

Dadaismus, karneval, humor, destrukce, manifest.